

1. Всему свое время, и время всякой вещи под небом:

УПО: Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом:

KJV: To every thing there is a season, and a time to every purpose under the heaven:

2. время рождаются, и время умирать; время насаждать, и время вырывать посаженное;

УПО: час родитись і час померати, час садити і час виривати посаджене,

KJV: A time to be born, and a time to die; a time to plant, and a time to pluck up that which is planted;

3. время убивать, и время врачевать; время разрушать, и время строить;

УПО: час вбивати і час лікувати, час руйнувати і час будувати,

KJV: A time to kill, and a time to heal; a time to break down, and a time to build up;

4. время плакать, и время смеяться; время сетовать, и время плясать;

УПО: час плакати й час реготати, час ридати і час танцювати,

KJV: A time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance;

5. время разбрасывать камни, и время собирать камни; время обнимать, и время уклоняться от объятий;

УПО: час розкидати каміння і час каміння громадити, час обіймати і час ухилитись обіймів,

KJV: A time to cast away stones, and a time to gather stones together; a time to embrace, and a time to refrain from embracing;

6. время искать, и время терять; время сберегать, и время бросать;

УПО: час шукати і час розгубити, час збирати і час розкидати,

KJV: A time to get, and a time to lose; a time to keep, and a time to cast away;

7. время раздирать, и время шивать; время молчать, и время говорить;

УПО: час дерти і час зашивати, час мовчати і час говорити,

KJV: A time to rend, and a time to sew; a time to keep silence, and a time to speak;

8. время любить, и время ненавидеть; время войне, и время миру.

УПО: час кохати і час ненавидіти, час війни і час миру!

KJV: A time to love, and a time to hate; a time of war, and a time of peace.

9. Что пользы работающему от того, над чем он трудится?

УПО: Яка користь трудящому в тім, над чим трудиться він?

KJV: What profit hath he that worketh in that wherein he laboureth?

10. Видел я эту заботу, которую дал Бог сынам человеческим, чтобы они упражнялись в том.

УПО: Я бачив роботу, що Бог був дав людським синам, щоб трудилися над нею,

KJV: I have seen the travail, which God hath given to the sons of men to be exercised in it.

11. Всё соделал Он прекрасным в свое время, и вложил мир в сердце их, хотя человек не может постигнуть дел, которые Бог делает, от начала до конца.

УПО: усе Він прегарним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце, хоч не розуміє людина тих діл, що Бог учинив, від початку та аж до кінця...

KJV: He hath made every thing beautiful in his time: also he hath set the world in their heart, so that no man can find out the work that God maketh from the beginning to the end.

12. Познал я, что нет для них ничего лучшего, как веселиться и делать доброе в жизни своей.

УПО: Я знаю, немає нічого в них кращого, як тільки радіти й робити добро у своєму житті.

KJV: I know that there is no good in them, but for a man to rejoice, and to do good in his life.

13. И если какой человек ест и пьет, и видит доброе во всяком труде своем, то это--дар Божий.

УПО: І отож, як котрий чоловік їсть та п'є і в усім своїм труді радіє добром, це дар Божий!

KJV: And also that every man should eat and drink, and enjoy the good of all his labour, it is the gift of God.

14. Познал я, что всё, что делает Бог, пребывает вовек: к тому нечего прибавлять и от того нечего убавить, --и Бог делает так, чтобы благоговели пред лицом Его.

УПО: Я знаю, що все, що Бог робить, воно застається навіки, до того не можна нічого додати, і з того не можна нічого відняти, і Бог так зробив, щоб боялись Його!

KJV: I know that, whatsoever God doeth, it shall be for ever: nothing can be put to it, nor any thing taken from it: and God doeth it, that men should fear before him.

15. Что было, то и теперь есть, и что будет, то уже было, --и Бог воззовет прошедшее.

УПО: Що є, то було вже воно, і що статися має було вже, бо минуле відновлює Бог!

KJV: That which hath been is now; and that which is to be hath already been; and God requireth that which is past.

16. Еще видел я под солнцем: место суда, а там беззаконие; место правды, а там неправда.

УПО: І я бачив під сонцем іще: місце суду, а в нім беззаконня, і місце правди, у ньому ж неправда...

KJV: And moreover I saw under the sun the place of judgment, that wickedness was there; and the place of righteousness, that iniquity was there.

17. И сказал я в сердце своем: `праведного и нечестивого будет судить Бог; потому что время для всякой вещи и [суд] над всяким делом там`.

УПО: Я сказав був у серці своєму: Судитиме Бог справедливого й несправедливого, бо для кожної справи є час, і на всяке там діло.

KJV: I said in mine heart, God shall judge the righteous and the wicked: for there is a time there for every purpose and for every work.

18. Сказал я в сердце своем о сынах человеческих, чтобы испытал их Бог, и чтобы они видели, что они сами по себе животные;

УПО: Я сказав був у серці своєму: Це для людських синів, щоб Бог випробовував їх, і щоб бачити їм, що вони як ті звірі,

KJV: I said in mine heart concerning the estate of the sons of men, that God might manifest them, and that they might see that they themselves are beasts.

19. потому что участь сынов человеческих и участь животных--участь одна: как те умирают, так умирают и эти, и одно дыхание у всех, и нет у человека преимущества перед скотом, потому что всё--суета!

УПО: бо доля для людських синів і доля звірини однакова доля для них: як оці помирають, так само вмирають і ті, і для всіх один подих, і нема над твариною вищости

людям, марнота бо все!...

KJV: For that which befalleth the sons of men befalleth beasts; even one thing befalleth them: as the one dieth, so dieth the other; yea, they have all one breath; so that a man hath no preeminence above a beast: for all is vanity.

20. Все идет в одно место: все произошло из праха и все возвратится в прах.

УПО: Все до місця одного йде: все постало із пороху, і вернеться все знов до пороху...

KJV: All go unto one place; all are of the dust, and all turn to dust again.

21. Кто знает: дух сынов человеческих восходит ли вверх, и дух животных сходит ли вниз, в землю?

УПО: Хто те знає, чи дух людських синів підіймається вгору, і чи спускається вділ до землі дух скотини?

KJV: Who knoweth the spirit of man that goeth upward, and the spirit of the beast that goeth downward to the earth?

22. Итак увидел я, что нет ничего лучше, как наслаждаться человеку делами своими: потому что это--доля его; ибо кто приведет его посмотреть на то, что будет после него?

УПО: І я бачив, нема чоловікові кращого, як ділами своїми радіти, бо це доля його! Бо хто поведе його глянути, що буде по ньому?...

KJV: Wherefore I perceive that there is nothing better, than that a man should rejoice in his own works; for that is his portion: for who shall bring him to see what shall be after him?